

29. januar 2015
FM 2015/40

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at ændre Landstingsforordning nr. 15 af 6. november 1997 om sundhedsvæsenets ydelser m.v., således at borgere bosiddende på steder, hvor der ikke er permanent tandplejetilbud i akuttifælde kan få dækket transportudgifter forbundet med behandling ved nærmeste behandlingssted.

(Medlem af Inatsisartut Juliane Henningsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Jeg ønsker politisk, at vi i større omfang end hidtil giver landets borgere en mere ligelig adgang til tandplejens ydelser.

I Grønland har borgerne en meget uens mulighed for at kunne gøre brug af tandplejen. Vi har mange borgere bosiddende steder, hvor der ikke er mulighed for at kunne gøre brug af tandplejens akuttibilbud. Jeg tænker særligt på de borgere, der bor i landets mange bygder.

Vi tilstræber, at tandplejen én gang årligt kommer rundt til landets bygder. Man kunne overveje at sikre, at disse besøg skete oftere, men det har hidtil været vurderingen i Naalakkersuisut, at flere bygdebesøg ikke er ensbetydende med mere tandsundhed, foruden at det vil være forbundet med rekrutteringsvanskeligheder at skulle opnormere personalesiden.

Vi kan selv gøre fantastisk meget for at holde vores tænder flotte og stærke, hvis vi børster tænder flere gange dagligt, og skruer ned på vores forbrug af sukker og søde sager samt kvitter cigaretterne. Alligevel kan der opstå akutte situationer, hvor et besøg hos tandlægeklinikken er påkrævet. Af mange årsager kan man knække en tand, osv. I bygden er det et problem, hvis akuttifældet ikke lige sker den dag, hvor tandlægen er på besøg.

Som lovgivningen er fastsat i dag, så er der kun hjemmel til at dække transportudgifter til borgerne fra bygderne ind til tandlægeklinikken i byen, såfremt der er tale om akut tandsygdom, der er at sidestille med alvorlig sygdom. Der gives ikke mulighed for at tilbyde at dække transportudgifter ved almindelige akutte tilfælde.

Jeg foreslår, at vi skal kunne åbne op for, at borgere bosiddende på steder, hvor der ikke er permanent tandpleje, i akuttifælde og efter nærmere retningslinjer og procedurer, skal have mulighed for at kunne få dækket deres transportudgifter.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Udarbejdelse af procedurer, retningslinjer, tolkning, herunder administration samt ændring af de gældende regler anslås at kunne beløbe sig til 1/2 årsværk for en A/C fuldmægtig, dvs. ca. kr. 250.000.

Det tidligere Familie- og Sundhedsudvalg indkaldte den daværende Naalakkersuisoq for Sundhed til et samråd om emnet den 9. september 2013 vedrørende de økonomiske konsekvenser ved en implementering af nærværende forslag. Her oplyste Naalakkersuisut følgende vedr. de forventede omkostninger ved dækning af omtalte transportudgifter:

“Der eksisterer ingen oversigt over, hvor mange bygdeborgere, der over en given periode har haft akut behov for tandplejehjælp, og de, som dukker op i byen for at få hjælp. udgør sandsynligvis en mindre del af dem, som egentlig havde behov. Dette er derfor ikke muligt at give opgive et samlet beløb. Der hersker imidlertid næppe tvivl om, at såfremt der åbnes for adgang til betalt rejse fra bygd til by med årsag i akut behov for tandlæge (smerter, betændelsestilstande m.m.), åbnes der for en meget vanskeligt kontrollerbar og økonomisk krævende situation.

Man vil derfor ikke undgå at skulle gennem en visitering.”

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

Ingen

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

Ingen